

GILLETTE பராமரிப்புப் பணியாளர்கள்

(பராமரிக்கப்பட்டவர்களின் பார்வையில்)

“ஒரு சிகிச்சையகம் நோயாளர்களைக் குணப்படுத்துகிறது. ஓர் அக்கறைமிக்க சமூகம் மனிதர்களைத் தாங்குகிறது.”

I. உள் பணியாளர்கள்

தொழில்நுட்பத்திற்கு முன்பு, மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

அனுபவங்களைச் சொல்ல முடியும், ஆனால் அவற்றைக் கையளிக்க முடியாது.

ஒரு கதையை நூறு முறை கேட்கலாம், அதைப் படிக்கலாம், ஆராயலாம், அதன் ஒவ்வொரு விவரத்தையும் கூடக் கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் அனுபவம் எப்போதும் ஒரு தனிப்பட்ட விஷயமாகவே இருக்கிறது. ஒரு கையேட்டைக் கொடுப்பது போல அதை யாரும் இன்னொருவரிடம் கொடுக்க முடியாது.

அறிவு வேறு.

அறிவைப் பகிரலாம், மாற்றலாம், கற்பிக்கலாம்.

இருந்தும், அது எப்போதும் நடப்பதில்லை.

தங்கள் அறிவைத் தனிச் சொத்தைப் போலக் காப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள்; அதைப் பிறருக்குக் கடத்துவது தொழில்முறை மதிப்பையோ பொருளாதார நன்மையையோ இழப்பதாகும் என்று அஞ்சுகிறார்கள். மற்றவர்களோ, திறமையின் உண்மையான மதிப்பு பகிரப்படும்போது குறைவதில்லை, வளர்கிறது என்று புரிந்துகொள்கிறார்கள்.

தொழில்நுட்பங்கள் புதுப்பிப்புகளாலும் முதலீடுகளாலும்
வளர்ச்சியடைகின்றன.

பலர் செலவை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள்.

உண்மையிலேயே முதலீடு செய்பவர்கள் வேறொன்றைப்
பார்க்கிறார்கள்.

அவர்கள் ஓர் இயந்திரத்தையோ, ஒரு மென்பொருளையோ, ஒரு
கருவியையோ வாங்குவதற்காக முதலீடு செய்வதில்லை.

அவற்றின் மூலம் மனிதர்கள் செய்யக்கூடியதை
மேம்படுத்துவதற்காகவே முதலீடு செய்கிறார்கள்.

பொருளாதார வருவாய் பெரும்பாலும் அதன் விளைவு.

நம்பிக்கை, நம்பகத்தன்மை, உணரப்படும் தொழில்முறைத் தேர்ச்சி
ஆகியவையே பயணத்தின் உண்மையான இலக்குகள்.

அதனால்தான் ஒரு நிலையம் ஒருபோதும் அதன் இயந்திரங்களின்
எண்ணிக்கைக்குச் சமமாவதில்லை.

ஒரு நிலையம் அதில் பணிபுரியும் மனிதர்களுக்குச் சமம்.

அவர்களுடைய தயாரிப்புக்கு.

செவிமடுக்கும் அவர்களின் திறனுக்கு.

தங்களுக்குத் தெரிந்ததைப் பகிர்ந்துகொள்ள அவர்கள்
கொண்டுள்ள மனப்பான்மைக்கு.

நாம் சந்திக்கும் மனிதர்களால்தான் நாம் இன்று இருப்பவர்களாக
ஆகிறோம்.

ஒவ்வொரு விளைவும், நமக்கு எதையோ கற்றுத் தந்த, ஒரு தவறைத்
திருத்திய, ஒரு வழியைக் காட்டிய, அல்லது வெறுமனே தன்
நேரத்தை நமக்குத் தந்த யாரோ ஒருவரின் கண்ணுக்குத் தெரியாத
கையொப்பத்தைச் சுமக்கிறது.

வயதில் மூத்தவர்களுக்கு இந்த உண்மை நன்றாகத் தெரியும்.

அவர்களின் மிக விலைமதிப்பற்ற பண்புகளில் ஒன்று பொறுமை.

அது ஒரு பட்டத்தால் கிடைப்பதில்லை.

அது ஒரு பயிற்சி வகுப்பில் கற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை.

அது அனுபவத்திலிருந்தும், தவறுகளிலிருந்தும்,
காத்திருப்பிலிருந்தும், காலப்போக்கில் கடந்த
சோதனைகளிலிருந்தும் பிறக்கிறது.

அது ஒரு மௌனமான திறமை.

ஒரு சுயவிவரக் குறிப்பில் அரிதாகவே இடம்பெறுபவற்றில் ஒன்று;
ஆனால் ஒரு தொழில்முறையாளருக்கும் பிறரைப்
பராமரிக்கக்கூடிய ஒரு மனிதருக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப்
பெரும்பாலும் உருவாக்குவது அதுவே.

ஏனெனில் தொழில்நுட்பங்களுக்கும், நடைமுறைகளுக்கும், சிறப்புத்
திறன்களுக்கும் முன்பு, எப்போதும் மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள்.

மற்ற எல்லாவற்றுக்கும் அர்த்தம் தருபவர்கள் அவர்களே.

ஒரு சுகாதார நிலையத்தில் நடமாடுபவர்கள் பெரும்பாலும்
இவர்களே.

இயன்முறை மருத்துவர்கள்.

தொழில்சார் சிகிச்சையாளர்கள்.

செவிலியர்கள்.

பராமரிப்புப் பணியாளர்கள்.

நிர்வாகப் பணியாளர்கள்.

பணிகளாக அல்ல.

பதவிகளாக அல்ல.

ஒரு தொடர்ச்சியான மனித இருப்பாக.

தங்கள் சொந்த வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப முயல்பவர்களின் பாதையை ஒவ்வொரு நாளும் வரவேற்று, செவிமடுத்து, தாங்கி, ஒழுங்கமைத்து, ஊக்குவித்து, உடன் வருபவர்கள் அவர்களே.

அவர்களை அறிவதும், அவர்களுடன் பேசுவதும், அவர்களின் கதைகளைக் கேட்பதும், நம் கதைகளைச் சொல்வதும் ஒரு பாக்கியமாகவே இருக்கிறது.

ஏனெனில் மறுவாழ்வு என்பது ஒருபோதும் தனிநபர் பாதை அல்ல.

அது ஒரே இலக்கை நோக்கி ஒன்றாகச் செயல்படும் பல திறமைகளின் விளைவு.

திறமை உடலைக் குணப்படுத்துகிறது.

உடனிருப்பு பாதையைத் தாங்க உதவுகிறது.

II. பின்னூரை

எல்லாவற்றுக்கும் முன்பு மனிதர்கள்: மற்றவை காத்திருக்கலாம்.

III. ஆசிரியர் பக்கம்

இந்தப் படைப்பு யாராலும் ஆணையிடப்படவில்லை.

இது விற்கப்படவில்லை.

இது வணிக நோக்கங்களுக்காக உருவாக்கப்படவில்லை.

மறுவாழ்வுச் சிகிச்சையின் மதிப்புக்கும், மனித மாண்புக்கும், மனிதர்களுக்கிடையிலான உறவுக்கும் சாட்சியம் அளிப்பதற்காகவே இது எழுதப்பட்டது.

கோரப்படும் ஒரே கட்டணம் ஒரு குறியீட்டு டாலர் – படைப்புக்கான விலையாக அல்ல, மாறாக அக்கறை, நம்பிக்கை, பொறுப்பு ஆகியவற்றின் பண்பாட்டுக்கான பகிரப்பட்ட அர்ப்பணிப்பின் சாட்சியமாக.

Ferdinando